

1.3. Rok 1950: skutečný zrod létajících talířů

1.3.6. Případ R. Miethe

Pařížské noviny "*France-Soir*" 7.června 1952 (a ve stejný den také německé "*Frankfurter Nachtausgabe*" (1)) zveřejnily příběh německého plukovníka v záloze, inženýra jménem *Richard Miethe*, který pracoval na projektu "kruhového vrtulníku", se supersonickou rychlostí, a jehož zkoušky probíhaly v roce 1944 nad Baltským mořem.

Miethe se skupinou německých raketových vědců našel útočiště v Tel Avivu, poté, co byl vyhnán z Egypta.

Miethe řekl, že v roce 1944 vytvořil ještě s dalšími inženýry „létající talíř“. Jména svých kolegů neřekl, ale sdělil, že tři z nich už nežijí, a další tři byli zajati Rusy.

Miethe řekl, že tato zbraň byla označena písmeny "V-7". Tento název se později stal téměř synonymem pro "nacistické létající talíře", i když žádný historický text nebo dokumenty o inovačních projektech Němců neposkytují žádné důkazy o jeho existenci.

Obr.1 Richard Miethe

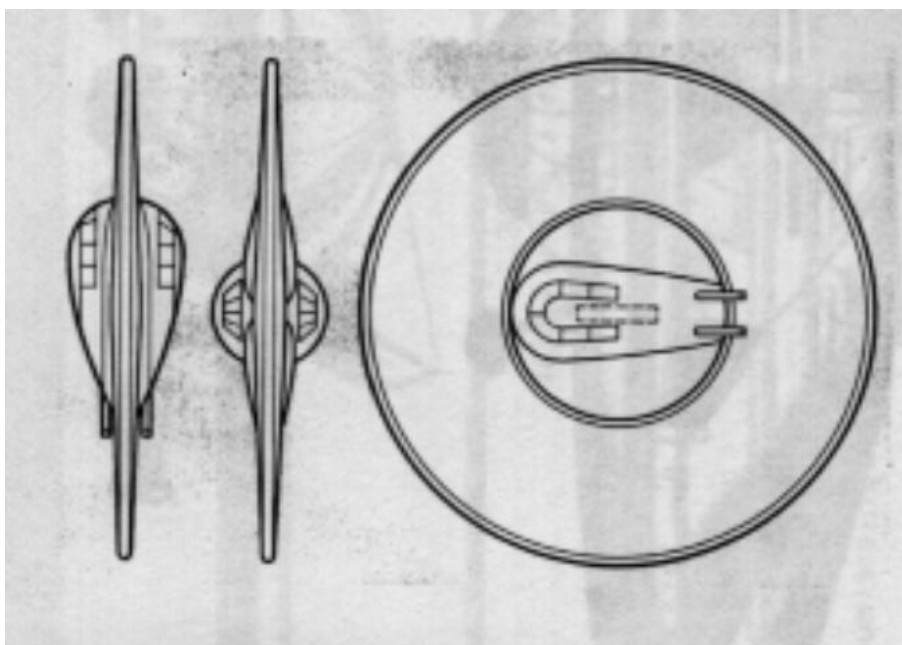
Miethe popsal letoun, jehož parametry jsou poněkud přehnané. Měl prý průměr 42 metrů, s dokonce 12 tryskovými turbínami, umístěnými podél kovové obruby, která se otáčí kolem

centrální konstrukce. Také v tomto případě byly deklarované výkony výjimečné. Dolet měl být 21.000 km, a to díky použití stlačeného hélia!

Miethe v některých podrobnostech opakoval *Christensena*, včetně toho, že se v Breslau Rusové zmocnili motorů letadel a tří inženýrů, kteří na projektu pracovali. Opět byl *Sovětský* svaz označen za původce létajících talířů, což zapadá do atmosféry té doby.

V červnu 1952 údajně havaroval na *Špicberkách* sovětský létající talíř. (2) (3) Legenda, která se o tom vytvořila, jej představila jako "typický V-7" (4), a je příkladem obav, že německé tajné zbraně se dostaly do sovětských rukou na konci války.

Jiná varianta této legendy směřuje spíše k Německu. Prototyp disku v *Peenemünde* se prý na konci druhé světové války vymkl kontrole, a ztratil se: nalezený disk na *Špicberkách* je právě ten nacistický. (5)

Obr.2 Disk podle R. Miethe

14. června 1952 "*France-Soir*" publikoval druhý článek, ve kterém byly předloženy další informace a technické podrobnosti o tomto létajícím stroji:

Centrální přetlaková kabina mohla pojmout tři členy posádky, ale letadlo mohlo být řízeno i rádiem nebo radarem. Podle údajů novin, byl *Miethe* tři dny po vydání prvního článku pozván

velkou americkou společností do Spojených států, aby předložil svůj vynález (článek z 14.června 1952 převzaly americké noviny z německého "*Frankfurter Allgemeine Zeitung*").

Není známo, zda *Miethe* skutečně existoval. V knize anglického autora *Tima Matthewse* (6) je uvedena jeho fotografie. Tvrdí se zde, že *Miethe* působil už v roce 1933 spolu s dalšími mladými německými raketovými odborníky, včetně *Wernera von Brauna*. Jenže žádný životopis nebo článek o *von Braunovi* se o jakékoli postavě jménem *Miethe* nezmiňuje. *Matthews* napsal, že fotografii dostal *Bill Rose* od jakéhosi Němce, který byl jedním z posledních řidičů, opouštějící letiště v Praze, kde *Miethe* letadla ve tvaru disku konstruoval a odkud uprchl v květnu 1945. *Bill Rose* je britský letecký nadšenec, fotograf a autor knihy, věnované projektům kruhových letadel (7), zčásti věnované údajným německým projektům z druhé světové války, ovšem bez poskytnutí zdrojů.

Obr.3 Článek o R. Miethe

Bill Rose ve druhé polovině devadesátých let 20. století publikoval reklamy v leteckých časopisech, ve snaze najít důkazy, týkající se příběhů nacistických disků. Byl prý tedy v kontaktu s oním Němcem, který také údajně věděl o zkušebním letu disku *Miethe* a o existenci jednoho nebo více filmů 16 mm, který experimentální let zachytil. *Rose* prý dokonce viděl několik snímků z tohoto letu. Celý příběh však nikdy nebyl podložen nějakým historickým důkazem.

Článek o talíři konstruktéra *Miethe* v podstatě probudil francouzský tisk: Po "*France-Soir*" se podobné články objevily v časopise "*La Marche du Monde*" a poté v "*C'est la vie*" 7. srpna 1952.

Dne 6. září 1952 italský týdeník "*Il Tempo*" publikoval článek, v podstatě převzatý od "*La Marche du Monde*" (a podepsaný stejným novinářem, *Jacques Alain*), doplněný třemi fotografiemi (pořízenými důstojníkem *Kriegsmarine* – německým válečným námořnictvem) prezentovanými jako důkaz zkušební letu disku nad německým Baltským mořem, který se konal 14. dubna 1944. Fotografie byly, s největší pravděpodobností, vytvořeny ze zcela jiného důvodu. Nepředstavovaly nic nového: jeden z nich již byl publikován v "*La Marche du Monde*", a ten samý i s druhým, v "*C'est La Vie*".

Německý tisk nezůstal pozadu a znovu dal prostor *Rudolfu Schrieverovi*, který zřejmě trpěl objevením nepolapitelného *Miethe* jakožto nebezpečného "konkurenta", a myšlenkou, že jeho pověst jako "otce" létajících talířů, upadá.

27. června 1952, týdeník "*Die 7 Tage*" reagoval ihned na francouzské články obnovením příběhu *R. Schrievera*: tentokrát však byly výkresy projektu ukradeny v roce 1945, zatímco byl *Schriever* uprchlíkem v Bavorsku s rodinou. Dále článek naznačuje, že už kontaktoval americké vojenské orgány v červenci 1947, ihned po prvních zprávách o létajících talířích.

Několik měsíců poté "*Deutsche Illustrierte*" publikoval článek s názvem "*Létající talíře - německý vynález*" v říjnu 1952. (8) Zde byl příběh *Schrievera* oživen za pomoci jiného materiálu: dvě schémata disku, a podepsaný dopis, ve kterém tvrdil, že cizí země mají zájem o jeho vynález. *Schriever* řekl už známé detaily, a některé další a nové, než původně publikoval "*Der Spiegel*", v roce 1950: jeho nápad se zrodil už v roce 1941, když řešil problém velikosti startovacích a přistávacích drah – jeho nápad poskytuje možnost vertikálního vzletu a přistání. 15. července 1941 začal vývoj projektu a funkční model letadla vzlétl 3.6.1942. Prototyp byl postaven na konci války v Praze, a on sám ho pilotoval (zatímco dříve řekl, že existoval pouze na papíře). Všechny jeho dokumenty mu byly ukradeny 14. května 1945, když byl se svou rodinou v Bavorsku. Tento komplex protikladů s původními tezemi dělá příběh ještě méně důvěryhodnějším, než byl.

1.8.1952 přinesly bavorské noviny "*Süddeutsche Zeitung*" (9) příběh inženýra *Schnittke* a jeho konstrukci vrtulníku, o kterém se psalo v německém časopisu "*Die Strasse*" v dubnu o dva roky dříve.

Také zde se odkazuje na jiný projekt, vyvinutý vědci v Rakousku a týkající se létajícího stroje (popis je velmi podobný *Schnittkeho* přístroji), který byl schopen se bezhlučně vznášet

ve vzduchu. V centrálním tělese bylo instalováno radarové zařízení, nádrže benzínu a "páky". Dvě plochy nad sebou, se vířivě otáčí okolo (až 22.000 otáček za minutu), díky systému raket na obvodu. Letoun tak vzlétl šikmo od země.

Dne 12. října 1952, švédský večerník "*Aftonbladet*" publikoval článek, vycházející ze stejných prvků už kolujících příběhů v evropském tisku, ovšem dávající ho do úplně nového kontextu. Revoluční letadla s názvem "A-7", byla skutečnou kosmickou lodí, vyvinutou v *Peenemünde* nikým jiným, než *Wernherem von Braunem* a jeho zaměstnanci. Model o průměru šesti metrů byl testován za letu v dubnu 1944, ale konečným cílem bylo vytvoření velkého 42 metrů velkého disku (zcela stejného rozměru jako disk údajného konstruktéra *Miethe*), který měl být schopen létat ve výšce až 300 kilometrů. V současnosti mají projekt takového letadla v rukou Američanů, ale i Rusové o tom ví. Největším problémem letadla byla jeho enormní spotřeba paliva, ale řešení mělo poskytnout uvažované využití jaderné energie.

V roce 1952 italský novinář *Luigi Romersa* publikoval v týdeníku "*Tempo*" sérii článků věnovaných německým tajným zbraním druhé světové války.

Téma se tak vrátilo k "*létajícím talířům*", vyvinutých Němci. *Romersa* napsal, že šel do Německa (bez předložení jakýchkoliv fotografických důkazů), a udělal rozhovor se *Schrieverem*. (10) Ten potvrdil svůj příběh a testovací let, který provedl se svým vynálezem.

Informace obsažené v rozhovoru (který *Romersa* připomněl ještě v rozhovoru pro dokument v *Discovery Channel* a ve své poslední monografii, vydané krátce před svou smrtí (11), jsou však podivně podobné těm, které zveřejnil německý tisk v předchozích měsících.

V listopadu 1952, po zprávách o dalších vynálezcích létajících talířů (jako např. devětatdvacetiletého Němce *Waltera Schlieszke*, s nápadem na bizarní disk s rotující vrtulí (12)), některé noviny (13) oznámily, že *Schriever* podal patentovou přihlášku na vynález "káči". Stroj měl být třikrát rychlejší než zvuk, s průměrem 40 metrů a se schopností vzlétat a přistát vertikálně, poháněn proudovými nebo pístovými motory, což byl výsledek jedenácti let práce. Byl však mnohem více podobný V-7 jeho "konkurenta" *Miethe*, než jeho původnímu popisu z roku 1950.

11.1.1953 kanadské noviny "Toronto Star" přinesly první zprávy o projektu Avrocar, o vývoji letadla ve tvaru disku. Okamžitě se objevily články, že jde o pokračování vývoje německých disků, a že právě Miethe pracoval v Kanadě na tomto projektu. Veškerá oficiální literatura odtajněného projektu Avrocar se však o jakékoli spolupráci s německými odborníky, natož s Miethe, vůbec nezmiňuje. (14)

Obr.4 Obálka časopisu Fate Magazine, 10/1953, s titulkem „Kanada staví létající talíř“

Jako kuriozitu lze uvést, že projekty Miethe a Schrievera se pozoruhodně podobaly létajícím talířům mimozemšťanů, se kterými se přátelil švýcarský kontaktér *Eduard Billy Meier*. (15)
Ale jak prý mu řekl jeho mimozemský přítel *Ptaah*, německé disky nikdy nelétaly... (16)

Odkazy

(1) *France-Soir, Frankfurter Nachtausgabe*. 7.6.1953

(2) *Brænne, O.J.: Legend of the Spitzbergen saucer. in: International UFO Review. December 1992, pp. 14-20*

(3) (-r-): *Havárie UFO nebo mystifikace (1)*. ZaZ, 18.4.2016. Internet:
<http://www.zahadyazajimavosti.cz/index.php/ufo/810-havarie-ufo-nebo-mystifikace-1>

(4) *Saarbrücker Zeitung*, 28.6.1952; *Berliner Volksblatt*, 9.7.1952; *Der Flieger*, srpen 1952

- (5) *Le Lorrain*, 15.10.1954
- (6) Matthews, Tim: *UFO Revelations*. Blandford, London, 1999
- (7) Rose, Bill - Buttler, Tony: *Secret project: flying saucer aircraft*. Midland Publishing, Hinckley, 2006
- (8) *Das Ufer - die Farb-Illustrierte*, 1.9.1952; *Deutsche Illustrierte*, 8.11.1952
- (9) *Alto Adige*, 2.8.1952
- (10) Romersa, L.: *Nel '44 ho pilotato un disco volante*". In: *Tempo*, 11.10.1952
- (11) Romersa L.: *Le armi segrete di Hitler*. Mursia, Milano, 2005, s. 139-144
- (12) *Bild*, 8.11.1952
- (13) *Corriere di Sicilia*, 14.11.1952; *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 15.11.1952
- (14) 2.5. *Létající talíř Made in Canada*. In: *Jak to bylo s nacistickými létajícími talíři?* KPUFO.CZ, 2017
- (15) Eduard Billy Meier. Wikipedia. Internet: https://cs.wikipedia.org/wiki/Billy_Meier
- (16) *Bulletin F.I.G.U.* č.6, únor 1996